

побаченого і пережитого у цій країні на сторінках українських часописів «Червоний шлях та «Всесвіт» (1929) [Sençilo].

Згодом почали з'являтися і художні україномовні твори про Туреччину. Зокрема, турецькій тематиці присвячені вірші Павла Тичини «Де країна Туреччина дивна...», «Босфор. Сон», а також переклади «З птахами» – Тевфіка Фікрета, «Нічний сторож» – Галіта Фагрі тощо, листи та цікаві щоденникові записи. Особисті знайомства та контакти П. Тичини з турецькими письменниками заклали основу ідеї щодо укладання антології турецької поезії.

Українсько-турецькі комунікації у ХХ столітті не були односторонніми. Відомо, що турецький поет і драматург Назим Хікмет двічі відвідував Україну у 1928 та 1951 роках. Письменник підтримував дружні стосунки з українськими письменниками: Андрієм Малишком, Платоном Вороньком, Олександром Довженком тощо. Назим Хікмет написав кілька поезій, висловивши свої емоції та почуття щодо України. Українські автори Максим Рильський, Павло Тичина, Володимир Сосюра, Микола Бажан, Андрій Малишко, Любомира Дмитренко, Антон Хижняк, Богдан Чалий, Іван Драч та ін. перекладали твори про Назима Хікмета та писали про нього нариси і статті.

Отже, важливими аспектами для реалізації міжкультурних українсько-турецьких комунікацій є подорожі та міжособистісні контакти між письменниками, що сприяє поширенню літературних знань та образів про «іншого» у національній літературі, а відтак і культурі.

Література

1. Наливайко Д. Літературна імагологія: предмет і стратегії. *Теорія літератури й компаративістика : статті, розвідки*. Київ: Видавничий дім Києво-Могилянська академія, 2006. С. 91-103.
2. Sençilo N. Ukrayna ve Türk Edebiyatları: İletişim ve Karşılıklı Etkileşim, IV. Uluslararası Türk Dünyası Araştırmaları Sempozyumu (pp. 591-598), (1) Niğde. 2017.

SIBRUK Anastasiia

PhD, Associate professor, Kyiv, Leicester

ANTITHESIS IN LINGUISTICS WORKS: FEATURES OF USING

Using of stylistic figures in modern Ukrainian scientific discourse belongs to the urgent tasks of Ukrainian linguistics. Scientific language selects some of the established methods of stylistic expressiveness. In this area, the focus on informativeness and open logic of style is particularly evident. All figures aimed at increasing the intensity, emotional saturation, and figurative power of an impression, which create the effect of surprise and paradox, are used minimally in scientific discourse. In academic speech, such figures as amplification, oxymoron, gradation, ellipsis, etc. are practically not used. Scientists carefully use only those methods that reflect logical connections, and they are filled with special lexical material. Such a stylistic figure as an antithesis acts as an organizer of the logical division of the text, helps to establish a logical connection between meaningful fragments of the text. Antithesis itself is a stylistic figure that

creates a bright, expressive image, allows you to emphasize the advantages of the research object, highlight its positive features and qualities.

Within the limits of the same type of structural and syntactic constructions, juxtapositions based on antonymic features stand out especially sharply. Antithesis is a phenomenon adjacent to stylistics and logic. Often, in the opposition itself, there are no linguistic techniques for realizing this opposition. In other words, we are dealing with facts of reality that are logically opposite. There is no antithesis here as a linguistic device. But when the antithesis is realized not only by comparing opposite phenomena, but also by introducing words that do not express opposite concepts into the orbit of opposition, we are dealing with a stylistic technique. In such cases, words acquire additional shades of meaning. The contextual meanings that appear in the process of realizing the antithesis are already facts of linguistics, not logic. Therefore, when analyzing an antithesis, it is necessary to take into account those content layers that appear in words as a result of contrasting concepts that are compared.

We managed to record scientific antitheses based on lexical antonyms. They are completely transparent and have no expressive effect at all, the only purpose of their use is to organize a logical opposition. Antithesis is a fairly common figure of speech in scientific discourse, when the author needs to resolve certain controversial issues related to the implementation of semantic-syntactic categories of comparison and opposition, inconsistency, incompatibility, contradiction, opposition, paradox, semantic conflict, contrast, etc. in the system simple and complex sentences, supraphrase units and at the level of the overall structure of the scientific text.

Scientific style, and especially its varieties, use lexical antonyms as a means of reproducing the path of logical thinking, as a means of increasing the impact on the perceiver of information.

We know that complex constructions prevail in the scientific style. Therefore, the antithesis is also expressed in conjunction-free constructions and compound constructions.

The antithesis is built on parallel constructions, the components of which are expressed by the same members of the sentence and which are located in the same order.

It more fully reveals the characteristics of the compared images; often has a pronounced emotionality and brevity, which gives many expressions in which this stylistic figure is used, aphoristic.

Antitheses based on the use of antonymic pairs, syntactic parallelisms, etc. are widely used in the figurative system of modern scientific discourse. The most common in scientific texts is the use of antonymic pairs. Antonyms are one of the important stylistic tools not only due to their internal semantic properties, related to the naming of realities opposite in meaning, but also because antonymic contrasts are not something frozen, limited. The author can use antonyms not only according to the scheme established in the language, but also depending on the peculiarities of his own worldview. They enrich the language, make it precise and vivid. Linguists use different types of antitheses: simple complex sentences with closed series of word forms (akrotheses), complex sentences with comparative-opposite conjunctions and, but, and, however, complex sentences with permissive semantics, complex sentences without

conjunctions. Especially expressive antitheses, in which not adjacent concepts are contrasted, but built on parallel associations.

References

1. Полнога Л. М. Словник антонімів української мови / [за ред. Л. С. Паламарчука]. Київ: Довіра, 1999. 275 с.
2. Селігей П.О. Стильова норма як різновид мовної норми. *Наукові записки НаУКМА*. 2016. Т. 189. С. 83–85.
3. Селігей П. Іменниковість Versus дієслівність: у пошуках золотої середини. *Мовознавство*. 2014. № 4. С. 36–55.

СЛИНЬКО Ірина
викладач, м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ У СФЕРІ ТРАНСПОРТНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ НА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Англійська мова – це домінантна мова запозичень, що сприяє міжнародній інтеграції, глобалізації світової економіки й універсалізації транспортних термінів.

Транспортні технології – це сфера, яка стрімко розвивається. Обсяги перевезень постійно зростають, внаслідок чого утворюються нові технічні терміни, які потребують до себе постійної уваги. Потреба у здійсненні фахового перекладу мови транспортних технологій для фахівців має велике значення.

Зарубіжні та вітчизняні лінгвісти, такі як Кияк Т.Р., Латишев Л.К., Лотте Д.С., постійно працюють над вивченням термінів та способами їх перекладу. Зокрема, Кияк Т.Р. аналізує переклад термінів саме у фахових мовах. Всі вони одноставні в тому, що переклад фахових текстів так само трудомісткий, як і літературний переклад. Щоб перекласти технічний текст, необхідно пам'ятати про відмінності в побудові речень англійської та української мов. На нашу думку, можна виділити сім способів перекладу технічного тексту:

Транскодування – один з найпростіших способів перекладу технічного тексту. Транскодування являє собою побуквенну або пофонемну передачу лексичних одиниць. Наприклад: *transport – транспорт; logistics – логістика; container – контейнер*. Але існує чотири види транскодування: транскрибування (відтворення звучання слова оригіналу), транслітерування (передача графічної форми), змішане транскодування (переклад складових частин слова з об'єднанням їх в ціле слово), адаптивне транскодування (заміна аналогічної синтаксичної структури структурою мови перекладу). Перш ніж застосовувати транскодування, необхідно пересвідчитися, що в мові перекладу немає перекладного відповідника.

Калькування – вибір першого, дослівного значення за словником.

Наприклад: *company that specializes in the speedy and secure delivery - компанія, яка спеціалізується на швидкій та безпечній доставці; the need for particular goods and services- потреба в конкретних товарах і послугах* [English for Logistics].